

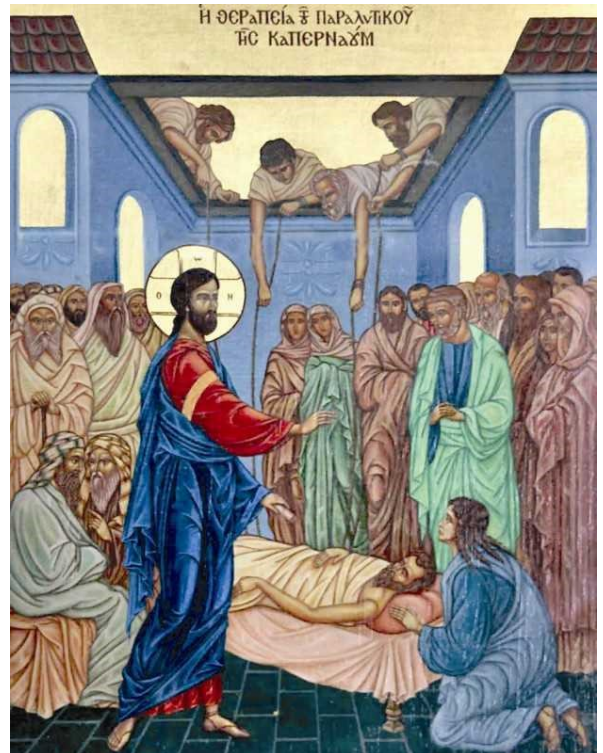
# Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

*Duminica Sf. Ier. Grigorie Palama*

**Evangelia Duminicii**  
**Duminicii a doua din post**  
**Vindecarea slăbănogului**  
**din Capernaum**  
**Ev. Marcu 2, 1-12**

În vremea aceea, intrând iarăși Iisus în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat așa de mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii, iar Dânsul le grăia cuvântul (lui Dumnezeu). Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru oameni. Dar, neputând ei din pricina mulțimii să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au coborât patul în care zăcea slăbănogul. Iar Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale! Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor: Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai singur Dumnezeu? Și îndată, cunoscând Iisus cu duhul Lui că așa cugetau ei în sine, a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai ușor, a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta! Și s-a ridicat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți.



**Sfântul Ioan Hrisostom,**  
**despre vindecarea slăbănogului din**  
**Capernaum**

Și intrând în corabie, a trecut și a venit în orașul Său. Și iată I-au adus un slăbănog, care zăcea în pat. Și văzând Iisus credința lor, a zis slăbănogului: «îndrăznește, fiule! Iertate îți sunt păcatele!» (Matei 9, 1-2)

Evangelistul Matei numește aici Capernaumul orașul Său. Betleemul a fost orașul în care S-a născut; Nazaretul, orașul în care a crescut; iar Capernaumul, orașul în care a locuit în permanență.

Slăbănogul de la Matei este altul decât cel de la Ioan (Ioan 5, 1-15). Unul se află la scaldătoarea Vitezda, celălalt în Capernaum; unul era bolnav de treizeci și opt de ani; celuilalt nu i se spune vârsta; unul era lipsit de ajutoare; celălalt avea oameni care-l îngrijeau, care-l purtau, care l-au adus la Iisus. Unuia Domnul îi spune: „Fiule, iertate îți sunt păcatele” (Matei 9, 2); celuilalt îi zice: „Vrei să fii sănătos? (Ioan 5, 6). Pe slăbănogul de la Ioan l-a vindecat Domnul într-o sâmbăta (Ioan 5, 10); pe cel de la Matei, în altă zi, nu sâmbăta; că dacă ar fi fost sâmbăta, iudeii L-ar fi învinuit; dar așa, au tăcut; la vindecarea celui de la Ioan s-au pornit cu prigoană împotriva Lui (Ioan 5, 16).

## Sfântul Ioan Hrisostom, despre vindecarea slăbănogului din Capernaum

(continuare din prima pagină)

N-am spus fără rost acestea, ci ca să nu socotești că este nepotrivire între Evangheliu, bănuind că e vorba de unul și același slăbănog.

Uită-mi-te la smerenia și blândețea Stăpânului! Mai înainte depărtase de El mulțimile; când a fost alungat de gadareni, nu S-a împotrivit, ci a plecat, dar nu departe; și iarăși S-a suit în corabie, deși putea să treacă marea cu piciorul; că nu voia să facă totdeauna minuni, ca să nu se creadă că e numai Dumnezeu, și nu și om deplin.

Evanghelistul Matei spune că slăbănogul a fost adus la El; ceilalți evangheliști spun că l-au adus înaintea Lui, spargând acoperișul casei (Marcu 2, 4; Luca 5, 10). L-au pus pe slăbănog înaintea Lui, fără să spună ceva; l-au îngăduit totuși lui Hristos. La începutul activității Sale, Hristos mergea din loc în loc și nu cerea atât de mare credință celor care se apropiau de El; acum însă cei bolnavi vin la El, iar El le cere credință. „Văzând credința lor”, spune Matei, adică a celor care l-au adus. Hristos nu cere totdeauna credință de la cei bolnavi; de pildă nu cere credință de la cei nebuni sau de la cei care și-au pierdut conștiința din pricina vreunei boli. Acum însă credea și bolnavul; că dacă nu credea, n-ar fi lăsat să fie coborât. Așadar pentru că bolnavul a arătat atâta credință, Și-a arătat și Hristos puterea Lui, iertând cu toată autoritatea păcatele și arătând prin aceasta că este de aceeași cinste cu Părintele Său. Uită-te că chiar de la început Domnul a arătat că are putere; a arătat-o: prin învățătura Sa, când îi învăța pe oameni; prin lepros, când i-a spus: „Vreau, curățește-te!” (Matei 8, 3); prin sutaș, când la spusele acestuia: „Zi numai cu cuvântul și se va tămădui sluga mea!” (Matei 8, 8), S-a minunat de el și l-a lăudat înaintea tuturor; prin mare, când a potolit-o numai cu cuvântul (Matei 8, 26); prin demoni, când demonii L-au recunoscut Judecător (Matei 8, 29) și când i-a scos cu multă putere din cei doi îndrăciți. Acum iarăși, într-un chip și mai deosebit, silește pe dușmanii Lui să mărturisească că este de aceeași cinste cu Tatăl și să o spună chiar cu gura lor, Iisus cu smerenia Lui obișnuită - că erau adunați mulți oameni, că aștupaseră intrarea; de aceea l-au coborât pe slăbănog prin acoperiș - n-a alergat îndată la vindecarea trupului, care se vedea, ci ia de la cei de față prilejul vindecării; și a vindecat mai întâi ceea ce nu se vedea, sufletul, iertându-i păcatele. Prin iertarea păcatelor a mântuit sufletul slăbănogului, dar Luiși nu Și-a adus multă slavă.

Iudeii, chinuți de răutate, voind să-L învinuiască, au făcut, chiar fără voia lor, să strălucească minunea. Iar Domnul, iscusit fiind, S-a folosit de invidia lor spre a face vădită minunea.

Iudeii făceau gălgăie și spuneau: „Acesta hulește! Cine poate ierta păcatele decât numai Dumnezeu?” (Marcu 2, 7). Ce le-a răspuns Iisus? A respins, oare, bănuiala lor? Nu, deși, dacă n-ar fi fost de aceeași cinste cu Tatăl, ar fi trebuit să spună: „Pentru ce aveți despre Mine o părere care nu Mi se potrivește? Departe de Mine această putere!”. Dar Hristos, n-a grăit așa! Dimpotrivă, a întărit și confirmat totul, și cu cuvântul și cu minunea. Și pentru că ar fi supărat pe iudei, dacă ar fi spus despre El că este Dumnezeu, întărește aceasta prin alții; și lucru minunat, nu numai prin prieteni, ci și prin dușmani. Aceasta-i bogăția înțelepciunii Lui! Prin prieteni, când a spus: „Vreau, curățește-te!” (Matei 8, 3) și când a spus: „Nici în Israel n-amaflă atâta credință” (Matei 8, 10); iar prin dușmani acum; după ce dușmanii Lui au spus că nimeni nu poate ierta păcatele decât numai Dumnezeu, Hristos a adăugat: „Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele”, atunci a zis slăbănogului: „Scoală-te, ia-ți patul și te du la casa ta!” (Matei 9, 6). Nu numai acum, ci și altă dată, când dușmanii Lui l-au spus: „Pentru lucru bun nu aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru hulă, că Tu, om fiind, Te faci pe Tine Dumnezeu” (Ioan 10, 33). Domnul n-a respins această părere, ci iarăși a confirmat-o zicând: „Dacă nu fac lucrurile Tatălui Meu, să nu credeți în Mine; dar dacă le fac, de nu credeți în Mine, credeți în faptele Mele” (Ioan 10, 37-38).

„Am venit la Tine să mă vindeci și Tu îmi ierți pă-

catele. De unde poți ști că-mi pot fi iertate păcatele?”

Acum Domnul mai dă o altă dovadă, nu mică, că este Dumnezeu și de aceeași cinste cu Tatăl. Iudeii spuneau că numai Dumnezeu are puterea de a dezlega păcatele; Hristos însă nu numai că dezleagă păcatele, dar chiar, înainte de aceasta, arată că are și o altă putere, pe care numai Dumnezeu o are, aceea de a da la lumină gândurile ascunse ale oamenilor. Iudeii nu spusese că gândeau în ei înșiși; că zice evanghelistul: „Iată unii cărturari au zis în sine: „Acesta hulește”. Iar Iisus, cunoscând gândurile lor, a zis: pentru ce cugetați cele rele în inimile voastre?” (Matei 9, 4-5).

Nu numai Dumnezeu poate cunoaște gândurile ascunse ale oamenilor. Ascultă ce spune profetul: „Tu singur cunoști inimile” (II Cron. 6, 30); și iarăși: „Cel ce cerci inimile și rărunchi, Dumnezeule!” (Ps. 7, 10); iar profetul Ieremia spune: inima este mai adâncă decât toate; și este om și cine-l va cunoaște” (Ieremia 17, 9); și „Omul se va uita la față, dar Dumnezeu, la inimă” (I Regi 16, 7). Sunt încă și alte multe locuri în Scriptură din care se vede că numai Dumnezeu poate să cunoască gândurile oamenilor.

Așadar Hristos, pentru a arăta că este Dumnezeu și egal cu Tatăl, descoperă și face cunoscute gândurile cărturarilor; că ei se temeau de mulțime și nu îndrăzneau să-și dea pe față părerea lor. Hristos însă le-o descoperă și o face cunoscută, dar Se arată îndurător față de răutatea lor, că le spune doar atât: „Pentru ce cugetați cele rele în inimile voastre?”

Dacă cineva din cei de față ar fi fost îndreptățit să se mânie, apoi cel bolnav ar fi trebuit să se mânie, pentru că a fost înșelat și să spună: „Am venit la Tine să mă vindeci și Tu îmi ierți păcatele. De unde poți ști că-mi pot fi iertate păcatele?” Dar slăbănogul nu rostește niste cuvinte ca acestea, ci se lasă în puterea dumnezeiescului său tămăduitor. Cărturarii, însă, dușmănoși și invidioși, privesc cu ochi răi binefacerile primite de alții. Din pricina asta Hristos îi și ține de rău, dar cu toată blândețea, spunându-le: „Dacă nu credeți că am putere să iert păcatele și socotiți vorbele Mele o lăudăroșenie, iată vă mai dau încă o dovadă a Dumnezeirii Mele: vă dau pe față gândurile voastre ascunse!” Și după ce le-a descoperit gândurile, le-a mai dat și o altă dovadă.

- Care dovadă?

- Înzdrăveneste trupul slăbănogului!

Când mai înainte i-a spus slăbănogului că-i ierți păcatele, n-a arătat lămurit puterea Lui, că n-a spus: „Îți iert păcatele!”, ci iertate îți sunt păcatele!” Dar pentru că dușmanii l-au silit, Hristos le arată și mai lămurit puterea Sa, zicând:

„Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele” (Matei 9, 6).

Vezi, dar, că Hristos vrea ca oamenii să-L creadă că este egal cu Tatăl. N-a spus că Fiul Omului are nevoie de altcineva ca să ierte păcatele sau că l-a dat altcineva puterea aceasta, ci că „are putere să ierte păcatele”. „Nu vă spun aceasta din ambiție, zice Hristos, ci ca să vă conving că nu hulesc când Mă fac egal cu Dumnezeu”. Totdeauna Hristos caută să dea dovezi clare și de necontestat de Dumnezeirea Sa, ca atunci când a spus: „Mergi de te arată preotului” (Matei 8, 4), când a făcut pe soacra lui Petru să slujească (Matei 8, 15) și când a îngăduit ca porcii să se arunce în mare (Matei 8, 32). Tot așa și acum; dovadă a iertării păcatelor este înzdrăvenirea trupului slăbănogului; iar dovadă a înzdrăvenirii, ducerea patului, ca să nu fie socotită nălucire înșănătoșirea.

Și Domnul nu face asta mai înainte de a-i întreba pe cărturari:

Ce este mai lesne a zice: «Iertate îți sunt păcatele!» sau a zice: «Ia-ți patul tău și mergi la casa ta!»? (Matei 9, 6).

Cu alte cuvinte Hristos le grăiește așa: „Ce vi se pare mai ușor: a înzdrăveni un trup slăbănogit sau a ierta păcatele sufletului? Negreșit e mai ușor să înzdrăvești un trup slăbănogit; că pe cât este mai bun sufletul decât trupul, pe atât este mai mare lucru a ierta păcatele decât a tămădui un trup; dar pentru că iertarea păcatelor este o lucrare ce nu se vede, iar vindecarea trupului una care se vede, adaug acum și ceea ce este mai ușor, dar mai săritor în ochi, ca prin aceasta să aveți dovada că am săvârșit și ceea ce este mai greu, dar nevăzut!”

Hristos, prin faptele Sale, descoperă lumii ceea ce spusese mai înainte Ioan Botezătorul despre El, că ridica păcatele lumii (Ioan 1, 29).

## Sfântul Nicolae Velimirovici: Îndemnuri pentru cea de-a doua săptămână a Postului Mare

- ◆ Oare Dumnezeu nu poate să-l vindece pe om de orice suferință?  
Din nou, alții cărora le place să creadă că Dumnezeu l-a plăsmuit pe om, se îndoiesc despre faptul că El poate, printr-o minune, să-l vindece pe cel bolnav sau să deschidă ochii orbului, prin credința și rugăciunea Lui. Câtă inconsecvență!  
Oare Cel care face cea mai mare dintre minuni nu este capabil s-o facă și pe cea mai mică, pe cea mai neînsemnată? Oare zidarul care a ridicat casa nu poate s-o repare ?
  - ◆ Gospodarul își păzește de păsări țarina însă-mânțată, și de omizi livada și își păzește de fiare stâna, dar nimic altceva nu își păzește gospodarul precum casa de tâlhari, de foc, de ape, de fulgere, și de toată necurăția. Ce e casa pentru gospodărie, este inima pentru om. Pentru acesta s-a zis: „Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima.”
  - ◆ Din inimă izvorăște sânge, iar în sânge e sufletul. Precum e sufletul în inimă, așa e în tot omul. Dacă apa în izvor este sărată, este sărată și în râu; dacă e dulce în izvor, va fi dulce și în râu. Cum e izvorul, așa-i și vărsarea râului.
  - ◆ Dacă șarpele te mușcă de deget, otrava lui n-ar lucra, dacă sângele n-ar duce-o la inimă. Când doctorul pune pe deget un leac, leacul nu ar ajuta dacă sângele nu l-ar duce la inimă. La inimă ajung și otrava, și leacul. Tot ce otrăvește viața și tot ce lecuiește viața trebuie să ajungă la inimă și să treacă prin inimă.
  - ◆ Acolo unde este centrul sistemului circulator sanguin trupesc, acolo este și centrul sistemului circulator duhovnicesc. Inima trupească este organ al inimii duhovnicești. Și chiar dacă asta este realitatea, totuși și această realitate e o mare taină.
  - ◆ Cu adevărat de nepătruns este această taină pentru mintea noastră, pentru că mintea este mai mică decât inima, iar inima cuprinde mintea, nu mintea inima. Partea nu înțelege întregul și nici cele mai de jos nu înțeleg cele înalte. Dumnezeu așa a vrut și așa a rânduit. Fericit este cel ce mai puțin cercetează tainele ființei lui Dumnezeu și mai mult ascultă de poruncile lui Dumnezeu și mai mult simte iubirea
- lui Dumnezeu în inima lui!
  - ◆ Sufletul este înveșmântat în porfira sângelui; iar când veșmântul este așa de simțitor, cu atât mai mult este ceea ce acoperă veșmântul! Precum un pai poate molipsi și strica sângele, așa și un singur cuvânt, o singură privire, un singur gând poate molipsi și strica sufletul.
  - ◆ De aceea, să ascuți de doctorul omenesc când te învață: Îngrijește-te de sângele tău! Dar cu atât mai mult, să ascuți de Doctorul Dumnezeu când îți poruncește: Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima, căci din ea izvorăște viața. Păzește-ți inima în inimă, miezul în coajă, flacăra în sânge, viața în veșmântul trupului. Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima, fiul meu – zice Domnul.
  - ◆ Când șarpele mușcă mâna, mâna se leagă cu un garou, ca sângele otrăvit din mână să nu se ducă în inimă și să strice izvorul sângelui. Când auzi un cuvânt rău, astupă-ți auzul, ca otrava cuvântului să nu coboare până la inima ta și să nu strice izvorul vieții tale, fiul meu!
  - ◆ Când vine bogăția, nu îți lipi inima de ea, spune Înțelepciunea în Cartea Vieții. Îngrădește-ți inima de bogăție cu un gard înalt până la ceruri, ca inima ta neîntinată și curată să se păzească pentru Cel ce o caută zicând: Fiule, dă-mi inima ta!
  - ◆ Mai stă scris în Cartea Vieții: Inima împăratului este în mâna lui Dumnezeu. Dacă împărățești asupra patimilor, atunci ești un împărat adevărat. Atunci, inima ta este în mâna lui Dumnezeu. Iar această mână conduce fără greșală inima ta și o îndreaptă spre împărăția luminii și a vieții veșnice.

(Sfântul Nicolae Velimirovici)



Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,  
ISSN 2067 - 8274  
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,  
tel/fax: 0232 211 273  
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844  
(Coordonator principal)  
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

### **Voluntari:**

\*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei  
\*Administratori site parohie/pagină facebook:  
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei  
www.parohiatomacozma.ro,  
parohiatomacozma@gmail.com

**Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași**

Vizitați-ne pe

facebook



Biserica Toma Cozma

## Program liturgic

### ◆ **Duminică, 20 martie 2022**

**08:00** Utrenia și Liturghia Sf. Vasile cel Mare  
Duminica a II-a din Post (a Sf. Grigorie Palama; Vindecarea slăbănogului din Capernaum)

### ◆ **Joi, 24 martie 2022**

**17:00** Slujba Vecerniei pentru (†) Bunavestire

### ◆ **Vineri, 25 martie 2022, Bunavestire**

**8:00** Utrenia și Sfânta Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur

### ◆ **Sâmbătă, 26 martie 2022,**

**07:00** Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, Pomenirea morților

**17:00** Slujba Vecerniei

\* Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

## Istorie duhovnicească

### Uneltele tâmplarului

Într-o zi, pe când stăpânul nu era în atelier, uneltele s-au luat la ceartă.

– Ceva mai rău ca fierăstrăul, cel cu colți ascuțiți, nu se află sub soare! Dinții lui sfășie și el taie tot ce-iese în cale, ca un balaur!

– Ce să mai spunem despre rindea, care mușcă fără milă, ca o fiară!

– Dar ciocanul care zdrobește totul cu violență? Ce spuneți de el?

– Sau cuiele, subțirele, care străpung și pătrund în orice cu vârful lor ascuțit. Înțeapă!

Așa se tânguiau uneltele tâmplarului și până la urmă au hotărât că nu mai pot trăi împreună.

Ciocanul era de părere că rindeaua, îndeosebi, trebuia alungată. Rindeaua credea că fierăstrăul nu mai putea rămâne nici o clipă lângă celelalte unelte. Fierăstrăul nici nu voia măcar să mai audă de cui, care pe lângă răul ce îl făceau mai erau atât de mici și ascuțite. Cuielile erau pornite împotriva rașpilei. Rașpila împotriva dălții, care despica totul... împotriva rindelei, cuielor, ciocanului, fierăstrăului... Toți erau împotriva tuturor... sculele vorbeau foarte mândre și în același timp. Era o gălăgie de nedescris.

Deodată ușa s-a deschis și a intrat tâmplarul. Îndată s-a făcut liniște. Meșterul a luat o scândură, a măsurat-o și a tăiat-o cu fierăstrăul, apoi bucățile le-a fasonat cu rindeaua. A bătut cui cu ciocanul și la sfârșit a netezit totul cu rașpila și șmirghelul. Folosind fierăstrăul, care sfășie, rindeaua, care mușcă, ciocanul, care zdrobește, cuielile, care înțeapă, tâmplarul făcuse un minunat leagăn pentru un prunc nou născut.

Uneltele se minunau acum de ce putu să iasă din priciperea tâmplarului și lucrarea lor împreună.

+++

Avem la îndemână o mulțime de instrumente (rugăciunea, postul, milostenia, metaniile....) pentru a avea un urcuș duhovnicesc minunat. Trebuie doar să le folosim iar rezultatul va fi unul pe măsură.



**Și dumneavoastră puteți sprijini activitățile și lucrările filantropice, misionare, culturale, care se desfășoară la Biserica Toma Cozma, prin donarea a 3,5% din Impozitul pe venit. Formulare disponibile pe site-ul parohiatomacozma.ro sau la pangarul bisericii.**